

تأثیر پیش تیمار بذر بر سبز شدن و ویژگی‌های ریخت‌شناختی ریشه کلزا در تاریخ‌های مختلف کاشت

محمدعلی ابوطالبیان^{۱*}، شهرام نظری^۲ و فرید گل‌زردی^۳

۱ و ۲. استادیار و دانشجوی دکتری، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان

۳. استادیار پژوهشی، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۷/۱۶ - تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۱۲/۱۱)

چکیده

پیش تیمار (پرایمینگ) بذر یکی از روش‌های بسیار مؤثر در بهبود فرآیند جوانه‌زنی و استقرار گیاهچه در شرایط محیطی تنش‌زا است. به منظور بررسی اثر پیش تیمار بذر بر ویژگی‌های سبز شدن و رشد ریشه سه رقم کلزا آزمایشی به صورت کرت‌های خرد شده (اسپلیت پلات) فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار انجام شد. کرت‌های اصلی شامل پنج تاریخ کاشت با فاصله‌های ده روز و کرت‌های فرعی نیز شامل سه رقم کلزا و سطوح پیش تیمار بذر شامل پیش تیمار با آب، سولفات روی و بدون پیش تیمار بود. نتایج نشان داد بالاترین سرعت سبز شدن در رقم اکاپی و پیش تیمار با سولفات روی بود که توانست به طور میانگین در همه تاریخ‌های کاشت آن را ۳۲ درصد افزایش دهد. بیشترین وزن تر و خشک ریشه در هر سه رقم مربوط به نخستین تاریخ کاشت، ۱۵ شهریور بود. تاریخ کاشت ۲۴ مهر توانست با پیش تیمار با آب (هیدروپرایمینگ) و پیش تیمار با سولفات روی به ترتیب ۷ و ۱۰ درصد در رقم اکاپی، ۱۸ و ۲۳ درصد در رقم زرفام و ۳۲ و ۳۵ درصد در رقم طلائی نسبت به تیمار بدون پیش تیمار بذر آن‌ها سبب افزایش طول ریشه شود. حجم ریشه رقم اکاپی در تاریخ‌های ۴، ۱۴ و ۲۴ مهر به ترتیب ۳۸، ۶۱ و ۷۱ درصد در تیمار پیش تیمار با آب و به ترتیب ۵۱، ۶۷ و ۴۷ درصد با پیش تیمار با سولفات روی نسبت به تیمار بدون پیش تیمار بذر نشان داد. بالاترین سطح ریشه در تاریخ‌های ۱۵ و ۲۵ شهریور در هر سه رقم تحت پیش تیمار با سولفات روی به دست آمد. با وجود کاهش قطر ریشه در اثر تأخیر کاشت ولی پیش تیمار بذر به خوبی توانست قطر ریشه را نسبت به تیمار بدون پیش تیمار بذر در همه تاریخ‌های کاشت جبران کند.

واژه‌های کلیدی: پیش تیمار با آب، حجم ریشه، سطح ریشه، سولفات روی.

The effect of seed priming on emergence and root morphological characteristics of canola at different sowing dates

Mohammad Ali Aboutalebian^{1*}, Shahram Nazari² and Farid Golzardi³

1, 2. Assistant Professor and Ph. D. Student, Faculty of Agriculture, Bu Ali Sina University, Hamedan, Iran

3. Assistant Professor, Seed and Plant Improvement Institute, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Karaj, Iran

(Received: Oct, 8, 2015 - Accepted: Mar, 1, 2016)

ABSTRACT

Seed priming is a method which is effective in improving germination and seedling establishment under stress conditions. To investigate the effects of seed priming on emergence and morphological characteristics of root of three canola cultivars, an experiment was arranged in a randomized complete block design in split plot with three replications. Main factors including five sowing dates with an interval of ten days and three canola cultivars and priming treatments including priming with water, zinc sulfate and control as sub plots were arranged in a factorial experiment. Results showed the highest emergence rate was achieved in Okapi by zinc sulfate priming with an average increase of 32 percent in all sowing dates. The most of the fresh and dry weight of three cultivars resulted from the first sowing date, 6 September. Sowing date October 16 under the hydropriming and primed with zinc sulfate increased root length by 7 and 10 percent in the Okapi, 18 and 23 percent in Zarfam and 32 and 35 percent in Talayeh compared with their controls, respectively. Root volume of Okapi on September 26, October 6 and 16, increased respectively 38, 61 and 71 percent in hydropriming and 51, 67 and 47 percent by priming with zinc sulfate compared with their control treatments. The highest root area on 6 and 16 September in all three cultivars was achieved by priming with zinc sulfate. Despite the decrease in root diameter of delay sowing date, priming treatments could increase root diameters compared with controls in each sowing date.

Keywords: Hydropriming, root volume, root area, Zinc sulfate.

مقدمه

کلزا یک گیاه باارزش دانه روغنی است که در روند تحول تولید، جایگاه بالایی پیدا کرده است. به طوری که در سال ۲۰۱۴ میلادی مقام دوم را در جهان پس از سویا با تولید ۶۴/۳ میلیون تن به خود اختصاص داده است (FAOSTAT, 2015). با توجه به نیاز روزافزون کشور به روغن‌های خوراکی که امروزه بخش عمده آن از منابع خارجی تأمین می‌شود، گسترش کشت دانه‌های روغنی به‌ویژه کلزا اهمیت بسزایی دارد (Aghel & Zoghi, 2009). به دلیل برنامه گسترش کشت کلزا در کشور و قرار گرفتن بخش‌هایی از اراضی زیرکشت این گیاه زراعی در تناوب با محصولات تابستانه مانند ذرت، به ناچار برخی اراضی خارج از دامنه زمانی توصیه‌شده کشت می‌شوند. کلزا نیز از جمله گیاهانی است که به تاریخ کاشت حساسیت بسیار زیادی دارد (Roodi et al., 2010). در صورتی که کاشت، دیرتر از تاریخ مناسب انجام گیرد، بوته‌های سبز شده فرصت کافی برای رشد در دوره پیش از یخبندان را نخواهند داشت و رشد کم بوته‌ها باعث آسیب سرما به مزرعه در این دوره می‌شود (Roodi et al., 2010).

سرما یکی از مهم‌ترین تنش‌های محیطی است که اثرگذاری‌های آسیب‌رسان و زیان‌آوری روی مرحله‌های مختلف رشدی گیاه، ساختار اندام و فعالیت آن‌ها دارد (Kumar et al., 2010). کلزا به تنش سرما حساس بوده و گزارش شده است سرمازدگی تا ۷۰ درصد کاهش عملکرد را موجب می‌شود (Kumar, 1997). ولی اگر کلزا زمستان‌گذرانی خوبی داشته باشد می‌تواند دمای ۱۵- درجه سلسیوس و حتی در صورت وجود پوشش برف تا ۲۰- درجه سلسیوس را نیز تحمل کند، زیرا وجود لایه برف همسان عایق گرمایی عمل کرده و از کاهش زیاد دمای سطح خاک جلوگیری می‌کند (Gusta & Connor, 1998). مقاومت به سرما در کلزا، یکی از مهم‌ترین عامل‌هایی است که سبب بقاء در زمستان می‌شود و درجه مقاومت به سرما نیز به شرایط مورفوفیزیولوژیک گیاه در زمستان بستگی دارد. اندام‌ها و بافت‌های مختلف کلزا از نظر مقاومت به تنش سرما و یخبندان نسبت به

هم متفاوت هستند. بدون شک مهم‌ترین فرضیه تحقیقاتی مقاومت به سرمازدگی در گیاهان، تخصیص مواد نورساختی (فتوسنتزی) در مرحله‌های اولیه رشد به‌طور عمده به سمت ریشه است تا اندام‌های هوایی (Imran et al., 2013). وجود نظام ریشه‌ای قوی در کلزا، عامل موفقیت این گیاه در برابر همه عامل‌های نامساعد از جمله سرما و همچنین استفاده از مواد غذایی نقاط مختلف خاک به شمار می‌آید (Ali et al., 1997). بررسی صفاتی مانند طول، وزن، سطح و حجم ریشه در واحد حجم خاک و روابط بین آن‌ها به منظور تعیین مقاومت کلزا به سرما ضروری است. در این ارتباط بیان شده است که گزینش برای بهبود بنیه ریشه‌های اولیه یک صفت مهم برای اصلاح مقاومت به سرما است (Huang et al., 1991). Kerstin et al. (2009) بیان داشتند که حجم ریشه یک معیار مهم انتخاب برای مقاومت به سرما است و تأکید کردند که در گزینش برای بهبود تحمل به سرما از والدینی استفاده شود که حجم ریشه بیشتری دارند. در پژوهشی روی کلزا عامل مهم در مقاومت به تنش سرما را افزایش طول ریشه عنوان شد (Ye et al., 2006). Solfjeld & Johnsen (2006) در تحقیقی وجود نظام ریشه‌ای قوی را مهم‌ترین عامل در مقاومت به دماهای پایین عنوان کردند. آنان همچنین شدت مقاومت به تنش سرما را با جذب عنصرهای غذایی خاک و افزایش غلظت کربوهیدرات‌های بافت ریشه مرتبط دانستند. طول ریشه را می‌توان پرکاربردترین ویژگی ریشه دانست زیرا طول ریشه در واحد حجم خاک بهترین ویژگی برای محاسبه جذب آب توسط گیاه است (Eshghizadeh et al., 2011). بنابراین گزارش‌ها مؤید این موضوع است که با تقویت صفات ریخت‌شناختی (مورفولوژیکی) ریشه می‌توان آسیب ناشی از تأخیر کاشت و دماهای پایین را در کلزا کاهش داد. استفاده از روش پیش‌تیمار (پرایمینگ) بذر می‌تواند یکی از روش‌های مؤثر در جبران عارضه‌های تأخیر کاشت و افزایش کیفیت بذر کلزا در شرایط نامساعد محیطی باشد (Demir Kaya et al., 2006). بذر پس از کاشت زمان شایان توجهی را صرف جذب آب می‌کند، پیش‌تیمار بذر با کاهش این زمان

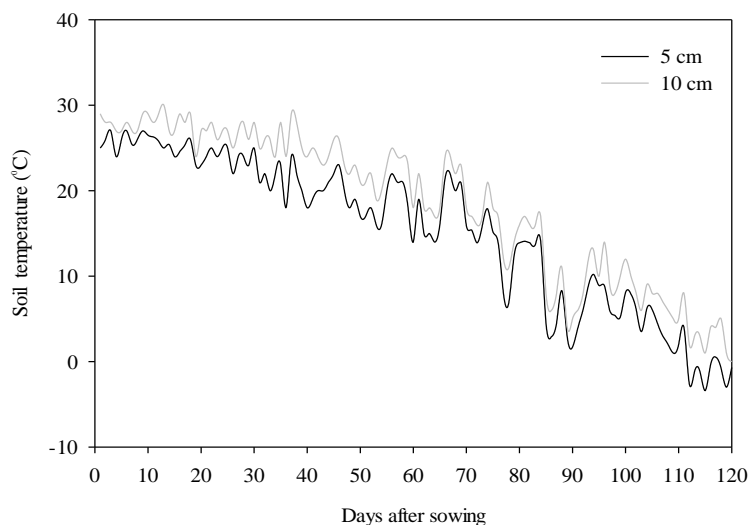
آزمایشی در سال ۱۳۹۳ در مزرعه پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج واقع در ماهدشت، با عرض جغرافیایی ۳۵ درجه و ۴۵ دقیقه عرض شمالی و ۵۱ درجه و ۶ دقیقه طول شرقی به ارتفاع ۱۳۱۳ متر از سطح دریا انجام شد. میانگین بارندگی سالانه ۲۴۷/۳ میلی‌متر و بیشینه و کمینه دمای سالانه به ترتیب ۲۶ و ۱/۲ درجه سلسیوس تعیین شده است. اقلیم منطقه بر پایه روش آمبروزه نیمه خشک و معتدل است. بافت خاک از نوع لومی رسی، هدایت الکتریکی ۱/۱۷ دسی‌زیمنس بر متر، اسیدیته ۷/۵۲، فسفر و پتاسیم قابل‌جذب به ترتیب ۱۳/۶ و ۲۸۰ میلی‌گرم در کیلوگرم، نیتروژن ۰/۱ درصد و ماده آلی خاک نیز ۰/۰۹ درصد بود. میانگین دمای دو عمق ۵ و ۱۰ سانتی‌متر خاک منطقه در شکل ۱ ملاحظه می‌شود. این پژوهش، به صورت کرت‌های خردشده (اسپلیت پلات) - فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی و در سه تکرار انجام شد. در کرت‌های اصلی تیمارهای تاریخ کاشت (۱۵ و ۲۵ شهریور و ۴، ۱۴ و ۲۴ مهرماه) و در کرت‌های فرعی رقم‌های کلزا (آکاپی، زرفام و طلائی) و تیمارها شامل بذرهای پیش‌تیمار با آب (هیدروپرایمینگ)، پیش‌تیمار با سولفات روی و بدون پیش‌تیمار بود. در تیمار پیش‌تیمار با آب در مزرعه، بذرها به مدت ده ساعت در آب معمولی و دمای معمول اتاق (۲۳ درجه سلسیوس) و برای پیش‌تیمار با سولفات روی، بذرها به مدت ده ساعت در غلظت ۰/۰۳۵ گرم در لیتر خیسانده شدند و پس از قرار گرفتن روی حوله‌ای پارچه‌ای به مدت پنج ساعت و حذف رطوبت سطحی آن‌ها بی‌درنگ کشت شدند (Harris et al., 2008). هر کرت فرعی شامل شش خط کشت به طول ۶ متر و فاصله خطوط ۳۰ سانتی‌متر در نظر گرفته شد. عمق کاشت بذرها ۲ سانتی‌متر بود. در آغاز بذر بیشتری کشت شد و در مرحله دو تا چهار برگی بر پایه تراکم هشتاد بوته در مترمربع تنک لازم انجام گرفت. بر پایه آزمون خاک ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار فسفات آمونیوم و ۱۷۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص به صورت اوره در سه مرحله (۱/۳ هنگام کاشت، ۱/۳ آغاز ساقه‌دهی و ۱/۳ آغاز گلدهی) مصرف شد.

به کمینه، می‌تواند سرعت سبز شدن و خروج جوانه از خاک را تسریع کند (Singh et al., 2014). گزارش‌های مختلف گویای آن است که پیش‌تیمار بذر باعث افزایش درصد، سرعت سبز شدن و همچنین موجب بهبود ویژگی‌های ریخت‌شناختی ریشه از جمله طول، حجم، سطح و وزن خشک ریشه می‌شود (Laware & Raskar, 2014; Imran et al., 2013). Finch-Savage et al. (2004) در نتایج پژوهشی عنوان کردند پیش‌تیمار بذر ذرت با کاهش متوسط زمان سبز شدن موجب بهبود ویژگی‌های ریخت‌شناختی ریشه شد و توانست با جبران تأخیر کاشت سبب مقاومت به خشکی آخر فصل شود. پیش‌تیمار بذرها باعث بهبود در سرعت سبز شدن، استقرار سریع‌تر و رشد مطلوب ریشه سبب کاهش عوارض تأخیر در کاشت کلزای پاییزه می‌شود (Zheng et al., 1998). Nikzad & Amooaghaie (2013) اظهار داشتند که پیش‌تیمار بذر گوجه‌فرنگی با کاهش زمان رسیدن به ۵۰ درصد جوانه‌زنی موجب افزایش سرعت جوانه‌زنی شد، که می‌توان با این روش شاهد سبز شدن سریع بذرها در شرایط نامساعد محیطی مزرعه شد. توانایی پیش‌تیمار بذر برای بهبود ویژگی‌های سبز شدن و ریشه در دماهای پایین در مناطق سردسیری بسیار اهمیت دارد. در این قبیل شرایط، بذرهای پیش‌تیمار شده در کاشت‌های تأخیری هنگامی که رطوبت خاک برای سبز شدن بذر کافی باشد اثر مثبتی روی استقرار گیاه پیش از دوره‌های تنش‌زای زمستان دارد (Adegbuyi et al., 1981).

با توجه به قرار گرفتن کلزا در تناوب با گیاهان تابستانه که سبب کاشت این گیاه دانه روغنی در خارج از دامنه زمانی توصیه‌شده می‌شود لذا، این بررسی باهدف ارزیابی تأثیر تاریخ کاشت و پیش‌تیمار بذر در مزرعه بر ویژگی‌های سبز شدن و ویژگی‌های ریخت‌شناختی ریشه سه رقم کلزا در منطقه کرج اجرا شد.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی اثر پیش‌تیمار بذر بر ویژگی‌های سبز شدن و رشد ریخت‌شناختی ریشه سه رقم کلزا،

شکل ۱. میانگین و میزان تغییرپذیری روزانه دمای خاک در دو عمق ۵ و ۱۰ سانتی متری
Figure 1. Average and daily changes in soil temperature in depths of 5 and 10 cm

استفاده شد. طول ریشه اصلی با استفاده از خطکش میلی متری، حجم ریشه‌ها از راه غوطه‌ور ساختن ریشه در آب مقطر درون استوانه مندرج با حجم ۱ لیتر اندازه‌گیری شد (Dargahi *et al.*, 2013). صفات سطح ریشه و قطر ریشه نیز اندازه‌گیری و ثبت شدند. برای اندازه‌گیری سطح ریشه از رابطه زیر استفاده شد (Ganjali *et al.*, 2003):

$$\text{حجم} \times \pi \times (\text{طول})^2 = 2 \times \text{سطح ریشه}$$

تجزیه واریانس داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار آماری SAS (Version 9.1) و مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون دانکن در سطح ۵ درصد انجام شد.

نتایج و بحث

درصد سبز شدن

نتایج جدول تجزیه واریانس نشان داد که اثر تاریخ کاشت و پیش‌تیمار بذر و همچنین اثر متقابل آن‌ها در سطح احتمال ۱ درصد بر درصد سبز شدن معنی‌دار بود (جدول ۱). روند کلی اثر متقابل تاریخ کاشت و پیش‌تیمار بذر بر درصد سبز شدن نشان داد که پیش‌تیمار بذر سبب افزایش درصد سبز شدن نسبت به تیمار شاهد شد (شکل ۲). در این رابطه Latifzadeh *et al.* (2013) نیز اظهار داشتند پیش‌تیمارهای با پیش‌تیمار آب و سولفات روی در مقایسه با شاهد سبب افزایش درصد ظهور

به منظور تعیین درصد و سرعت سبز شدن پس از آغاز سبز شدن با بازدید روزانه در هر کرت، گیاهچه‌های سبز شده در یک خط کاشت مشخص شمارش شد. برای محاسبه درصد و سرعت سبز شدن بذرها از برنامه Germin استفاده شد که این برنامه D10، D50 و D90 (یعنی مدت زمانی که طول می‌کشد تا سبز شدن به ۱۰، ۵۰ و ۹۰ درصد بیشینه خود برسد) را نیز محاسبه می‌کند. این برنامه فراسنجه‌های یادشده را برای هر کرت از راه درون‌یابی^۱ منحنی افزایش سبز شدن در برابر زمان محاسبه می‌کند (Soltani & Madah, 2010). شمار ریشه‌های منشعب‌شده با ریشه اصلی ده بوته از هر کرت در پایان مرحله ریز و پیش از آغاز به ساقه‌دهی شمارش و میانگین آن‌ها محاسبه شد. صفات مورد ارزیابی شامل وزن تر و خشک ریشه، طول ریشه، حجم ریشه، سطح ریشه و قطر ریشه بود. هنگام نمونه‌برداری از ریشه‌ها، با رعایت کمترین آسیب دیدگی، ریشه استخراج و سپس با استفاده از آب شستشو شدند. همچنین برای جداسازی ذرات خاک چسبیده به ریشه‌ها از محلول هگزامتاسفات سدیم استفاده شد (Jiriae *et al.*, 2014). برای محاسبه وزن خشک، پس از قرار دادن ریشه‌ها در دمای ۸۰ درجه سلسیوس به مدت ۴۸ ساعت از ترازوی دیجیتالی با دقت ۰/۰۰۱ گرم

1. Interpolation

روی به ترتیب با ۸۸/۴۵ و ۹۱/۵ درصد مشاهده شد که از نظر آماری اختلاف معنی‌داری با پیش تیمار بذر در تاریخ ۲۵ شهریور نداشت (شکل ۲). در تاریخ‌های کاشت ۴، ۱۴ و ۲۴ مهرماه پیش تیمارهای بذر با آب و سولفات روی توانست حدود ۱۷ تا ۲۱ درصد باعث افزایش درصد سبز شدن نسبت به تیمار شاهد در هر سه رقم شود (شکل ۲). Fageria (2011) افزایش درصد سبز شدن با پیش تیمار بذر را به دلیل افزایش سرعت فعال‌سازی آنزیم‌های کربونیک انهیدراز، مالیک دهیدروژناز، گلوتامات دهیدروژناز و الکل دهیدروژناز نسبت داد. Singh *et al.* (2014) با بررسی بذرهای پیش تیمار شده در شرایط تأخیر کاشت به مدت پنج روز در لوبیا چشم‌بلبلی بیان داشتند که پیش تیمار بذر با نیترات پتاسیم (غلظت ۱ درصد و مدت زمان ده ساعت) و آب (ده ساعت) توانست درصد سبز شدن را به ترتیب ۲۵ و ۵۲ درصد نسبت به تیمار شاهد بهبود ببخشد.

گیاچه‌های لوبیا شدند. Aboutalebian *et al.* (2012) نیز بیان داشتند پیش تیمار بذر گندم با محلول ۰/۲ درصد سولفات روی باعث افزایش درصد سبز شدن بذر به میزان ۲۴/۶ شد. به نظر می‌رسد افزایش فعالیت آنزیم‌های آلفا و بتا آمیلاز، ایزوسیترات لیاز و ۳-فسفوگلیسرید دهیدروژناز در بذرهای پیش تیمار شده (Varier *et al.*, 2010)، می‌تواند توجیهی بر بهبود ظهور گیاهچه کلزا باشد. همچنین نتایج مقایسه میانگین نشان داد که تأخیر در کاشت از ۱۵ شهریور تا ۲۴ مهر سبب کاهش درصد سبز شدن می‌شود (شکل ۲). به احتمال کاهش درصد سبز شدن با فاصله گرفتن از تاریخ ۱۵ شهریور را می‌توان به کاهش دما (شکل ۱) و در نتیجه افزایش فعالیت رادیکال‌های آزاد اکسیژن (ROS) در شرایط تنش سرما نسبت داد. بالاترین درصد سبز شدن بذر در تاریخ ۱۵ شهریور در پیش تیمارهای آب و سولفات

جدول ۱. تجزیه واریانس (میانگین مربعات) ویژگی‌های سبز شدن رقم‌های کلزا در تاریخ‌های مختلف کاشت با تیمارهای

پیش تیمار بذر

Table 1. Analysis of variance (mean squares) for emergence characteristics of canola cultivars under different sowing dates and seed priming treatments

Source of variation	d.f	ER	EP	D10	D50	D90
Block	2	16.85	0.00006	0.008	0.011	0.018
Sowing date (SD)	4	2336.85 **	0.01562 **	90.34 **	12.11 **	10.91 **
Error (a)	8	18.04	0.00029	0.65	0.16	0.11
Cultivars (C)	2	433.78 n.s	0.00028 n.s	0.91 *	0.17 n.s	7.47 **
Priming (P)	2	2530.94 **	0.03 **	36.98 **	46.26 **	57.24 **
SD × C	8	16.84 n.s	0.00017 n.s	0.91 **	0.23 **	0.13 n.s
SD × P	8	44.58 **	0.00324 **	1.34 **	3.18 **	1.46 **
C × P	4	20.28 n.s	0.00032 *	2.29 **	0.62 **	0.66 **
SD × C × P	16	8.16 n.s	0.00019 *	0.71 **	0.21 **	0.23 **
Error	80	8.51	0.00011	0.21	0.075	0.079

* و ** معنی‌داری در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد، ER و EP= سرعت سبز شدن و درصد سبز شدن، T0، T50 و T90= روز تا ۱۰، ۵۰ و ۹۰ درصد سبز شدن
* and ** Significance at 0.05 and 0.01 probability level; ER and EP= emergence rate and emergence percentage; T0, T50 and T90= time to 10, 50 and 90% emergence.

سرعت سبز شدن

سرعت سبز شدن ده رقم کلزا بیان داشتند که در کاشت معمول مقادیر ضریب سرعت سبز شدن نسبت به کاشت تأخیری بالاتر بود. دلیل کاهش سرعت سبز شدن در تأخیر کاشت به احتمال زیاد به دلیل روبه‌رو شدن با شرایط نامساعد محیطی از جمله سرما باشد. همان‌طور که در شکل ۱ مشاهده می‌شود دمای خاک در عمق ۵ سانتی‌متری با ۲۳/۲ درجه سلسیوس در تاریخ ۱۵ شهریور به ۱۸/۶ در تاریخ ۲۴ مهر کاهش

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر متقابل تاریخ کاشت، رقم و پیش تیمار بذر بر سرعت سبز شدن در سطح ۵ درصد معنی‌دار بود (جدول ۱). نتایج بیانگر آن است که با تأخیر کاشت از ۱۵ شهریور تا ۲۴ مهرماه در هر سه رقم مورد بررسی و در هر سه سطح پیش تیمار بذر سرعت سبز شدن کاهش داشت (جدول ۳). Mottaghi *et al.* (2014) نیز با بررسی

نسبت سطح به حجم در بذره‌های این رقم بزرگ‌تر بوده و افزایش سرعت جذب آب و تسریع در جوانه‌زنی و ظهور گیاهچه را باعث می‌شود.

شمار روز تا ۱۰، ۵۰ و ۹۰ درصد سبز شدن

اثر متقابل تاریخ کاشت، رقم و سطوح پیش‌ تیمار بذر بر زمان‌های ۱۰، ۵۰ و ۹۰ درصد سبز شدن در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار بود (جدول ۱). با افزایش تأخیر کاشت از ۱۵ شهریور تا ۲۴ مهر فراسنجه‌های D10، D50 و D90 در هر سه رقم و با پیش‌ تیمار بذر و بدون پیش‌ تیمار آن افزایش یافت اما میزان افزایش این فراسنجه‌ها در بذره‌های پیش‌ تیمار شده کمتر بود (جدول ۳). به عبارت دیگر، با اعمال پیش‌ تیمار در رقم‌های مورد بررسی، مدت‌ زمانی که طول می‌ کشد سبز شدن به ۱۰، ۵۰ و ۹۰ درصد برسد کاهش می‌ یابد و بذره‌های پیش‌ تیمار شده، سبز شدن خود را نسبت به بذره‌های شاهد سریع‌ تر آغاز می‌ کنند. بنابراین می‌ توان ادعا کرد که پیش‌ تیمار بذر کلزا باعث می‌ شود بوته‌های کلزا سریع‌ تر رشد کرده و ذخیره مواد غذایی کافی در طوقه و ریشه پیش از آغاز زمستان را داشته باشد. در این شرایط بوته‌های کلزا بنیه قوی‌ تر دارند و به آسانی سرمای زمستان را تحمل می‌ کنند و آسیب ناچیزی به آن‌ها وارد می‌ شود. (Zheng *et al.*, 1998) بیان داشتند که پیش‌ تیمار بذر کلزا سبب جبران عارضه‌های ناشی از تأخیر کاشت در شرایط دمای پایین می‌ شود.

نتایج جدول مقایسه میانگین نشان داد مدت‌ زمانی که طول می‌ کشد سبز شدن کلزا به ۱۰ درصد بیشینه خود در تیمار شاهد برسد در رقم‌های آکاپی، زرفام و طلائی به ترتیب ۲/۹۵، ۳/۶۷ و ۳/۱۱ روز در تاریخ کاشت ۱۵ شهریور و ۶/۰۸، ۶/۴۱ و ۶/۲۲ روز در تاریخ کاشت ۲۴ مهر بود (جدول ۳). اعمال پیش‌ تیمار در هر دو سطح پیش‌ تیمار با آب و پیش‌ تیمار با سولفات روی سبب کاهش مدت‌ زمان سبز شدن (D10) در تاریخ‌های کاشت ۱۵ شهریور و ۲۴ مهر به ترتیب حدود ۱ و ۵ روز شد (جدول ۳). این کاهش مدت‌ زمان سبز شدن در اثر پیش‌ تیمار بذر را می‌ توان به حفظ تعادل یونی و نیز ایجاد تعادل هورمونی گیاه در برابر تأثیر

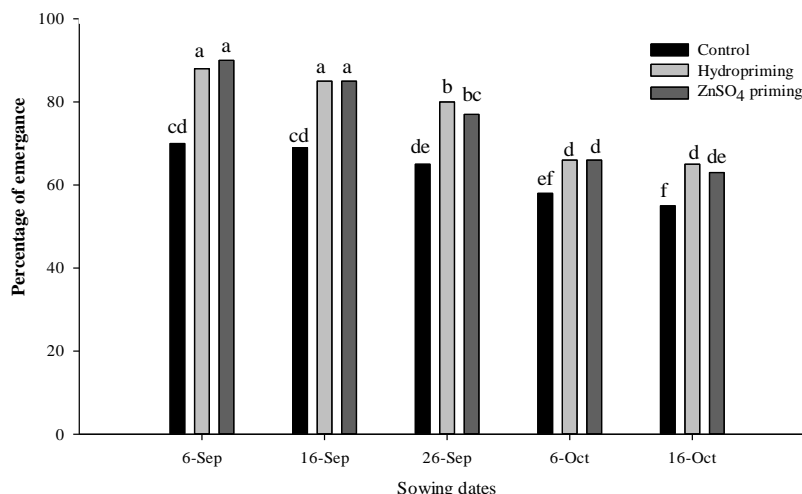
یافت. به نظر می‌ رسد سرما از راه آسیب به غشاء و دیگر قسمت‌های یاخته موجب کاهش سرعت سبز شدن می‌ شود. با وجود کاهش سرعت سبز شدن در اثر تأخیر در کاشت ولی مشاهده شد که پیش‌ تیمار بذر توانست در همه تاریخ‌های کاشت نسبت به تیمار شاهد این صفت را بهبود بخشد (جدول ۳). ولی نکته شایان تأمل آن است که هرچقدر کاشت با تأخیر همراه باشد، اثر پیش‌ تیمار بذر نسبت به تیمار شاهد به کلی ملموس‌ تر است. به طوری که کاشت در تاریخ ۲۴ مهرماه موجب افزایش سرعت سبز شدن تا ۴۰ درصد در رقم طلائی با پیش‌ تیمار بذر با آب نسبت به تیمار شاهد شد که این برتری در تاریخ ۱۵ شهریور تا ۱۵ درصد بود (جدول ۲). علت تسریع سرعت سبز شدن در اثر پیش‌ تیمار بذر را می‌ توان به افزایش فعالیت‌های آنزیم‌های تجزیه‌کننده مانند آلفا آمیلاز، افزایش سطح شارژ انرژی زیستی در قالب افزایش میزان ATP، افزایش ساخت (سنتز) RNA و DNA، افزایش شمار در عین حال ارتقاء عملکرد میتوکندری‌ها نسبت داد (Shivankar *et al.*, 2003). همچنین علت دیگر افزایش سرعت سبز شدن در بذرها در شرایط پیش‌ تیمار بذر در جبران تأخیر در کاشت را می‌ توان به افزایش فعالیت آنزیم‌های پاداکسندگی (آنتی‌اکسیدان) نسبت داد (Nouman *et al.*, 2014). همچنین در پژوهشی Gallardo *et al.* (2001) افزایش سرعت سبز شدن در اثر پیش‌ تیمار بذر را به تنظیم بیان ژن و افزایش فعالیت چرخه یاخته‌ای و تقسیم یاخته‌ای نسبت دادند. نتایج نشان داد که بالاترین سرعت سبز شدن در همه تاریخ‌های کاشت و در هر سه رقم مورد بررسی در پیش‌ تیمار بذر با سولفات روی به دست آمد، که در این میان رقم آکاپی واکنش بهتری نسبت به زرفام و طلائی داشت. به طوری که سرعت سبز شدن رقم آکاپی با پیش‌ تیمار بذر سولفات روی در مقایسه با تیمار بدون پیش‌ تیمار در تاریخ‌های ۱۵ و ۲۵ شهریور، ۴، ۱۴ و ۲۴ مهرماه به ترتیب ۲۸، ۲۶، ۳۲، ۳۵ و ۳۶ درصد برتری نشان داد. (جدول ۳). به نظر می‌ رسد علت بیشتر بودن سرعت جوانه‌زنی بذره‌های رقم آکاپی نسبت به دو رقم دیگر کوچک بودن بذره‌های آن باشد (مشاهده‌های عینی) که در نتیجه آن

دادند. رقم طلائی و واکنش ضعیف‌تری به ۵۰ درصد سبز شدن داشت، به‌طوری‌که در تاریخ ۲۴ مهرماه مدت‌زمان لازم برای رسیدن ۵۰ درصد سبز شدن در تیمارهای شاهد، پیش‌ تیمار با آب و پیش‌ تیمار با سولفات روی به ترتیب ۱۰/۲۷، ۸/۷۷ و ۸/۸۴ روز بود (جدول ۳). به نظر می‌رسد افزایش مدت‌زمان لازم برای رسیدن به ۵۰ درصد سبز شدن با تأخیر در کاشت به دلیل کاهش دما باشد (شکل ۱). Livingston & de Jong (1990) گزارش کردند که در کلزا زمان تا ۵۰ درصد سبز شدن با کاهش دما افزایش یافت. به نظر می‌رسد تأثیر سودمند پیش‌ تیمار با غلظت بهینه سولفات روی و پیش‌ تیمار با آب ممکن است به‌واسطه نقش آن در تسریع و بهبود سبز شدن از یک‌سو و افزایش طولی شدن و تقسیم یاخته‌ای در گیاهچه تولیدی از سوی دیگر باشد.

نتایج به‌دست‌آمده در جدول ۳ نشان داد که در ۹۰ درصد سبز شدن همانند ۱۰ و ۵۰ درصد سبز شدن، پیش‌ تیمار بذر به‌خوبی توانست در هر سه رقم و در همه تاریخ‌های کاشت، مدت‌زمان لازم برای سبز شدن کلزا را نسبت به تیمار شاهد کاهش دهد. Soltani *et al.* (2009) اظهار داشتند که پیش‌ تیمار بذر پنبه توانست مدت‌زمان لازم برای سبز شدن ۹۰ درصد را نسبت به تیمار شاهد کاهش دهد. Gusta *et al.* (2004) نیز با به‌کارگیری روش پیش‌ تیمار در یک آزمایش دو ساله روی کلزا بیان داشتند که مدت‌زمان لازم برای ۹۰ درصد سبز شدن در دو تاریخ مطلوب و تأخیر یک‌ماهه برابر بود. بهترین تیمار در همه تاریخ‌های کاشت در رقم‌های آکاپی تحت پیش‌ تیمار با سولفات روی به دست آمد، به‌طوری‌که مدت‌زمانی که طول می‌کشد تا سبز شدن کلزا به ۹۰ درصد بیشینه خود برسد در تاریخ‌های ۱۵ و ۲۵ شهریور، ۴، ۱۴ و ۲۴ مهرماه به ترتیب ۷/۰۸، ۷/۴۵، ۷/۸۶، ۸/۲۲ و ۸/۳۸ روز بود (جدول ۳). درحالی‌که این فراسنجه در تیمار شاهد رقم آکاپی، تاریخ کاشت ۱۵ شهریور و ۲۴ مهر به ترتیب به ۹/۸۴ و ۹/۸ روز نیاز دارد. درواقع می‌توان ادعا کرد که ویژگی جبران‌کنندگی نسبی تیمارهای تحت اعمال می‌تواند نقصان تأخیر در سبز شدن را به کمینه برساند.

نامطلوب تأخیر کاشت نسبت داد. در همین راستا Gao *et al.* (2002) نیز اظهار داشتند که پیش‌ تیمار با ABA می‌تواند سبب کاهش مدت‌زمان سبز شدن تا هفت روز نسبت به تیمار بدون پیش‌ تیمار در شرایط دمایی پایین ناشی از تأخیر کاشت در کلزا شود. آنان همچنین دلیل بهبود سبز شدن را به افزایش پراکسیداز و کالمدولین در تیمارهای در شرایط پیش‌ تیمار نسبت دادند. Soltani *et al.* (2009) بیان کردند که پیش‌ تیمار بذر پنبه توانست در تاریخ‌های کاشت ۲ و ۱۵ اردیبهشت، ۳ و ۲۳ خرداد، ۱۸ تیر و ۱۶ مرداد مدت‌زمان لازم تا رسیدن به ۱۰ درصد سبز شدن را به ترتیب ۹، ۱۴، ۲۲، ۳۹، ۱۱ و ۱۷ درصد نسبت به تیمار شاهد کاهش دهد.

مدت‌زمان لازم برای رسیدن به ۵۰ درصد سبز شدن در همه تیمارهای مورد بررسی با تأخیر در کاشت افزایش داشت که این افزایش در تیمار شاهد بیشتر بود (جدول ۳). رقم آکاپی در تاریخ‌های ۱۵ شهریور و ۴ مهر واکنش بهتری به این فراسنجه نشان داد به‌طوری‌که در کاشت در تاریخ ۱۵ شهریور با پیش‌ تیمار با آب و پیش‌ تیمار با سولفات روی به ترتیب ۴۱ و ۳۸ درصد و تاریخ ۴ مهر نیز به ترتیب ۳۷ و ۳۸ درصد نسبت به تیمار شاهد توانست مدت‌زمان لازم برای رسیدن به ۵۰ درصد سبز شدن را کاهش دهد (جدول ۳). رقم زرقام در تاریخ ۱۵ شهریور با پیش‌ تیمار با آب و سولفات روی به ترتیب در ۴/۲۹ و ۴/۴۵ روز به ۵۰ درصد سبز شدن رسید درحالی‌که در تیمار شاهد تا ۷/۹۱ روز ادامه داشت. Farooq *et al.* (2006) با تحقیقی روی برنج نشان دادند که پیش‌ تیمار بذر با آب به‌مدت ۲۴ ساعت مدت‌زمان ۵۰ درصد سبز شدن را ۵۷/۱۴ درصد کاهش داد. کاهش مدت‌زمان تا ۵۰ درصد سبز شدن به میزان ۲۰/۱۴ درصد به‌واسطه سولفات روی در بذرهای عدس نیز گزارش شده است (Aboutalebian & Mohagheghi, 2015). بیشترین طول مدت‌زمان برای رسیدن به ۵۰ درصد سبز شدن در تیمار شاهد و در تاریخ ۲۴ مهر مشاهده شد ولی پیش‌ تیمار با آب و سولفات روی در همین تاریخ نسبت به بدون پیش‌ تیمار در حدود ۲۲ درصد مدت‌زمان را کاهش

شکل ۲. اثر متقابل تاریخ کاشت و پیش تیمار بذر بر درصد سبز شدن کلزا

Figure 2. Interaction between sowing date and seed priming on emergence percent of canola

جدول ۲. اثر متقابل تاریخ کاشت، پیش تیمار بذر و رقم‌های کلزا بر سرعت سبز شدن

Table 2. Interaction between sowing date, seed priming and canola cultivars on emergence rate

Sowing dates	Emergence rate (day)								
	Okapi			Zarfam			Talayah		
	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming
6-Sep	0.184±0.006*	0.211±0.001	0.237±0.008	0.187±0.01	0.212±0.006	0.224±0.006	0.17±0.009	0.196±0.003	0.205±0.009
16-Sep	0.164±0.01	0.195±0.02	0.207±0.007	0.123±0.004	0.199±0.015	0.202±0.005	0.143±0.004	0.196±0.002	0.204±0.004
26-Sep	0.14±0.001	0.185±0.005	0.186±0.002	0.158±0.005	0.172±0.002	0.179±0.002	0.156±0.002	0.169±0.011	0.174±0.008
6-Oct	0.12±0.004	0.157±0.003	0.162±0.003	0.137±0.005	0.159±0.004	0.157±0.005	0.14±0.01	0.154±0.0009	0.15±0.004
16-Oct	0.109±0.008	0.145±0.009	0.149±0.1	0.108±0.011	0.146±0.011	0.141±0.009	0.1±0.01	0.14±0.033	0.138±0.025

* Standard error (SE)

* خطای استاندارد (SE)

جدول ۳. اثر متقابل تاریخ کاشت، پیش تیمار بذر و رقم‌های کلزا بر مدت زمان لازم برای رسیدن ۱۰، ۵۰ و ۹۰ درصد بیشینه درصد سبز شدن

Table 3. Interaction between sowing date, seed priming and canola cultivar on the time it takes to reach 10, 50 and 90 percent of maximum emergence percent

Sowing dates	D10 (day)								
	Okapi			Zarfam			Talayah		
	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming
6-Sep	2.95±1.79*	1.03±0.01	1.12±0.09	3.67±1.39	0.97±0.05	1.07±0.12	3.11±0.39	1.36±0.2	1.47±0.18
16-Sep	3.3±0.76	1.54±0.38	1.44±0.11	3.71±0.79	1.6±0.53	1.33±0.17	3.41±0.44	1.42±0.15	1.52±0.07
26-Sep	4.56±1.12	2.38±0.18	2.31±0.1	3.88±0.54	2.44±0.14	2.57±0.36	3.76±0.29	1.46±0.19	1.85±0.04
6-Oct	5.62±0.13	4.52±0.03	4.45±0.06	5.68±0.41	4.54±0.16	4.53±0.08	5.43±0.11	4.63±0.21	5.06±0.12
16-Oct	6.08±0.07	5.26±0.58	5.22±0.39	6.41±0.44	5.44±0.52	5.51±0.57	6.22±0.34	5.28±0.33	5.74±0.39

Sowing dates	D50 (day)								
	Okapi			Zarfam			Talayah		
	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming
6-Sep	7.44±0.37	4.32±0.03	4.61±0.19	7.91±0.61	4.29±0.13	4.45±0.12	7.96±0.6	4.87±0.07	4.85±0.21
16-Sep	7.96±0.49	5.17±0.67	4.83±0.17	8.1±0.29	5.04±0.42	4.95±0.11	8.11±0.24	5.09±0.05	4.88±0.11
26-Sep	8.66±0.08	5.41±0.16	5.36±0.08	8.25±0.29	5.8±0.09	5.56±0.05	8.41±0.09	5.94±0.4	5.74±0.28
6-Oct	8.9±0.22	6.36±0.12	6.16±0.11	8.29±0.27	6.28±0.17	6.33±0.2	8.79±0.49	6.48±0.41	6.63±0.11
16-Oct	8.98±0.19	6.94±0.17	6.89±0.01	8.81±0.16	6.79±0.27	6.86±0.24	8.98±0.38	7.26±0.63	7.18±0.07

Sowing dates	D90 (day)								
	Okapi			Zarfam			Talayah		
	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming
6-Sep	9.27±0.03	7.17±0.13	7.08±0.06	9.1±0.53	7.51±0.51	7.84±0.23	9.55±0.38	7.49±0.17	7.96±0.16
16-Sep	9.69±0.18	7.36±0.73	7.45±0.06	9.67±0.03	7.96±0.02	8.07±0.09	9.91±0.36	7.94±0.13	8.25±0.23
26-Sep	9.86±0.1	7.55±0.17	7.86±0.28	9.8±0.24	8.71±0.19	8.67±0.22	9.14±0.14	8.01±0.27	8.68±0.19
6-Oct	9.38±0.37	8.14±0.22	8.22±0.26	10.06±0.34	8.49±0.03	8.17±0.41	9.57±0.16	8.19±0.21	8.71±0.15
16-Oct	9.82±0.41	8.86±0.42	8.38±0.07	10.43±0.4	9.1±0.15	8.67±0.46	10.27±0.36	8.77±0.12	8.84±0.13

* Standard error (SE)

* خطای استاندارد (SE)

ویژگی‌های ریشه

وزن تر و خشک ریشه

نتایج جدول تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اثر متقابل تاریخ کاشت، رقم و پیش تیمار بذر بر وزن تر و خشک ریشه در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار بود (جدول ۴). وزن تر و خشک ریشه در هر سه رقم مورد بررسی پاسخ به نسبت همسانی به تاریخ‌های مختلف کاشت و اعمال پیش تیمارهای بذر از خود نشان داد. بنا بر نتایج به دست آمده در جدول ۵ مشاهده شد که بیشترین وزن تر و خشک ریشه در هر سه رقم مربوط به تاریخ ۱۵ شهریور بود، به طوری که وزن تر و خشک در رقم آکاپی به ترتیب با ۶/۸۷ و ۲/۱۲ گرم در پیش تیمار با سولفات روی و همچنین در رقم‌های زرفام به ترتیب با ۵/۳۸ و ۱/۶۶ گرم و در رقم طلائی به نیز به ترتیب با ۵/۳۸ و ۲ گرم با اعمال پیش تیمار با آب به دست آمد. با توجه به کاهش وزن ریشه در اثر تأخیر در کاشت کلزا می‌توان اظهار داشت که روند تخصیص مواد نورساختی به ریشه با تاریخ کاشت همبستگی دارد. تأخیر در کاشت ظرفیت تولید ماده خشک را در گیاهان کاهش می‌دهد (Vafadar *et al.*, 2008). در این رابطه Foti *et al.* (2002) در نتایج بررسی خود نشان دادند، کاهش وزن ریشه گیاهچه در شرایط آزمایشگاهی تحت دمای پایین معیار خوبی برای استقرار ضعیف برای یونجه و بیشتر بقولات دانه‌ای در شرایط تأخیر کاشت و کاهش دما خواهد بود.

در تاریخ‌های ۲۵ شهریور، ۴ و ۱۴ مهر با وجود کاهش وزن تر و خشک ریشه نسبت به تاریخ ۱۵ شهریور، ولی مشاهده شد که به کارگیری پیش تیمار بذر در رقم‌های مورد بررسی سبب افزایش وزن تر و خشک ریشه نسبت به تیمار شاهد شد. با توجه به این نتایج می‌توان این‌طور استنباط کرد که در شرایط بهینه رشدی (تاریخ ۱۵ شهریور) نظام ریشه خود را در جهت جذب بیشتر آب و تکمیل رشد رویشی توسعه می‌دهد اما به محض رویارویی با شرایط سخت تنش (۲۴ مهر)، تولیدهای نورساختی کلزا به رشد اندام‌های هوایی اختصاص می‌یابد. Rezaee *et al.* (2014) در نتایج بررسی خود گزارش کردند، بذرها پیش تیمار شده در مقایسه با بذرها شاهد به طور

معنی‌داری سبب افزایش وزن تر و خشک ریشه پنبه شد. بررسی روی گیاهچه کلزا نشان داد که پیش تیمارهای با آب و اسمز (هیدرو و اسموپرایمینگ) سبب افزایش وزن خشک ریشه چه می‌شود (Salehi *et al.*, 2010). به نظر می‌رسد دلیل افزایش زیست توده (بیوماس) ریشه در تیمارهای تحت پیش تیمار را می‌توان به افزایش جذب آب و مواد غذایی و انتقال بهتر این مواد نسبت داد. بدین ترتیب می‌توان اظهار داشت که به کارگیری پیش تیمار با آب و سولفات روی در رقم‌های مورد بحث می‌تواند تا حدی آسیب ناشی از تأخیر کاشت کلزا را که یکی از عامل‌های اصلی استقرار ضعیف گیاهچه‌های کلزای زمستانه در آغاز رویش در مزرعه و کاهش میزان رشد و عملکرد دانه آن در مناطق تحت کشت این گیاه زراعی است را بهبود بخشید. البته باید این نکته را در نظر داشت که پایش زیست توده ریشه ملاک مناسبی برای بررسی‌های ریشه و پاسخ آن به عامل‌های محیطی به شمار می‌آید. این ویژگی می‌تواند به عنوان یک شاخص اساسی در برآورد ذخیره مواد نورساختی در گیاه است (Manske & Vlek, 2002). باین حال، وزن ریشه ویژگی مناسبی برای توجیه میزان فعالیت و یا جذب توسط ریشه نیست، زیرا ریشه‌های موئین درحالی که ممکن است فعال‌ترین بخش ریشه باشند ولی از نظر وزنی، بخش ناچیزی از کل وزن ریشه را تشکیل می‌دهند (Eshghizadeh *et al.*, 2011). در تاریخ کاشت ۲۴ مهر اعمال پیش تیمار بذر رقم‌های آکاپی و زرفام سبب افزایش بسیار جزئی وزن تر و خشک ریشه نسبت به تیمار شاهد شد و همچنین در بررسی رقم طلائی در همین تاریخ مشاهده شد عملکرد وزن تر و خشک ریشه در هر دو سطح پیش تیمار بذر کمتر از تیمار شاهد بود. بنابراین می‌توان اظهار داشت که هر دو سطح پیش تیمار بذر در این گیاه در تأخیر کاشت تا ۲۴ مهر بدون راهبرد لازم برای افزایش زیست توده ریشه است. به احتمال علت کاهش وزن ریشه در تاریخ ۲۴ مهر می‌تواند به دلیل کاهش دما (شکل ۱) و به دنبال کاهش عنصرهای غذایی در این تاریخ باشد. بنابر نظر Ehdai *et al.* (2010) همبستگی منفی بین زیست توده ریشه با جذب عنصرهای ریزمغذی وجود

دارد، به طوری که با کاهش دمای خاک جذب عنصرهای ریزمغذی در خاک مختل می شود که نتیجه آن کاهش زیست توده تولیدی ریشه است.

طول ریشه

نتیجه تجزیه واریانس نشان داد که اثر متقابل تاریخ کاشت، رقم و پیش تیمار بذر بر طول ریشه معنی دار است (جدول ۴). در همه تاریخهای کاشت، بذرها پیش تیمار شده هر سه رقم طول ریشه بیشتری نسبت به بذرها شاهد داشتند. Entesari et al. (2013) در نتایج بررسی خودروی لوبیا اظهار داشتند که ترکیب تیماری تریکودرما هارزینوم با پیش تیمار سولفات روی (غلظت ۳۰۰ قسمت در میلیون و مدت زمان ۱۸ ساعت) بیشترین طول ریشه چه را داشت به طوری که این شاخص را نسبت به شاهد ۵۷ درصد افزایش داد. Imran et al. (2013) نیز در نتایج بررسی اثر پیش تیمارهای با آب و عنصرهای ریزمغذی مانند آهن و ترکیب سولفات روی و منگنز عنوان کردند که طول ریشه گیاه ذرت پنج هفته پس از کاشت به ترتیب ۷۴، ۱۷۶ و ۱۸۳ درصد افزایش نسبت به تیمار شاهد نشان داد. با وجود کاهش وزن ریشه در اثر تأخیر در کاشت

در همه رقمهای مورد بررسی با مدیریت پیش تیمار و بدون پیش تیمار قابل پیش بینی بود که طول ریشه نیز کاهش یابد. با توجه به شکل ۱ می توان علت کاهش طول ریشه را به کاهش دمای محسوس در عمق ۵ و ۱۰ سانتی متری خاک نسبت داد. برخی محققان بر این باورند که کاهش دمای خاک به طور محسوسی سبب کاهش طول ریشه می شود، آن ها دلیل این ادعای خود را به کاهش جذب عنصرهای ریزمغذی خاک در دمای پایین عنوان کردند (Imran et al., 2013). بذرها کاشته شده تاریخ ۱۵ و ۲۵ شهریور در مقایسه با دیگر تاریخهای کاشت در هر سه رقم و با پیش تیمار بذر بیشترین طول ریشه را داشتند. به طوری که طول ریشه در تاریخ ۱۵ و ۲۵ شهریور به ترتیب با ۵۷ و ۴۸ درصد در رقم آکاپی، ۳۷ و ۴۱ درصد در رقم زرفام و ۵۰ و ۵۴ درصد در رقم طلائی نسبت به تیمار شاهد برتری نشان داد (جدول ۵). تاریخ کاشت نامناسب انتهای فصل یعنی تاریخ کاشت پنجم (۲۴ مهر) با پیش تیمارهای با آب و سولفات روی به ترتیب ۷ و ۱۰ درصد در رقم آکاپی، ۱۸ و ۲۳ درصد در رقم زرفام و ۳۲ و ۳۵ درصد نسبت به تیمار شاهد سبب افزایش طول ریشه رشد (جدول ۵).

جدول ۴. تجزیه واریانس (میانگین مربعات) ویژگی های ریشه رقم های کلزا در تاریخ های مختلف کاشت با تیمارهای پیش تیمار بذر

Table 4. Analysis of variance (mean squares) for root characteristics of canola cultivars under different sowing dates and seed priming treatments

Source of variation	d.f	RFW	RDW	RL	RV	RA	RD
Block	2	0.34	0.03	0.09	1.58	8.28	0.012
Sowing date (SD)	4	69.62 **	6.67 **	157.46 **	317.04 **	2776.86 **	0.38 **
Error (a)	8	0.24	0.023	0.27	1.11	7.26	0.0039
Cultivars (C)	2	0.59 **	0.057 ^{n.s.}	0.21 ^{n.s.}	2.69 *	7.37 ^{n.s.}	0.01 ^{n.s.}
Priming (P)	2	48.64 **	4.65 **	40.82 **	221.51 **	430.84 **	0.33 **
SD × C	8	0.64 **	0.061 **	0.19 ^{n.s.}	2.92 **	11.00 ^{n.s.}	0.024 **
SD × P	8	11.54 **	1.11 **	3.62 **	52.54 **	267.19 **	0.099 **
C × P	4	4.72 **	0.45 **	0.5 ^{n.s.}	21.5 **	63.72 **	0.12 **
SD × C × P	16	1.57 **	0.15 **	1.14 **	7.16 **	26.17 **	0.041 **
Error	80	0.19	0.018	0.25	0.86	5.59	3.56

* و ** معنی داری در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد، RFW = وزن تر ریشه، RDFW = وزن خشک ریشه، RL = طول ریشه، RV = حجم ریشه، RA = سطح ریشه، RD = سطح ریشه.

* and ** Significance at 0.05 and 0.01 probability level; RFW= root fresh weight, RDW= root dry weight, RL= root length, RV= root volume, RA= root area, RD= root diameter.

بذر از نظر حجم ریشه به شکل مؤثری توانست عرضه های ناشی از تأخیر در کاشت را پاسخ دهد. تجزیه و تحلیل آماری این شاخص، تفاوت شایان توجه آن را در تیمارهای مورد آزمایش آشکار ساخت.

حجم ریشه

تجزیه واریانس حجم ریشه نشان داد که متقابل سه گانه در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بود (جدول ۴). در این آزمایش هر سه رقم در پیش تیمار

بالاترین حجم ریشه در رقم آکاپی در تاریخ‌های ۱۵ و ۱۸/۴ درجه سلسیوس بود، بنابراین افزایش سطح ریشه در تاریخ‌های اول و دوم را می‌توان با دمای بالاتر خاک توجیه کرد (شکل ۱). برخی محققان دماهای پایین را عاملی مهمی در کاهش سطح ریشه و جذب عنصرهای غذایی عنوان کردند (Salisbury & Ross, 1992; Pregitzer & King, 2005). همچنین Gregory (2006) نیز در این رابطه اظهار داشت که بالاترین توسعه ریشه کلزا در محدوده دمایی ۲۰-۳۲ درجه سلسیوس به دست می‌آید. در تاریخ‌های ۱۴، ۴ و ۲۴ مهر در رقم‌های آکاپی و زرفام پیش‌تیمار سبب افزایش سطح ریشه نسبت به تیمار شاهد شد که این افزایش در پیش‌تیمار بذر با سولفات روی بیشتر از پیش‌تیمار با آب بود. ولی نتایج به‌دست‌آمده مؤید آن است که بالاترین سطح ریشه در رقم زرفام در تاریخ‌های ۱۴، ۴ و ۲۴ مهر به ترتیب ۱۳/۹۸، ۱۰/۸۸ و ۱/۵۲ سانتی‌متر مربع در تیمار پیش‌تیمار با آب مشاهده شد (جدول ۶).

قطر ریشه

نتایج جدول تجزیه واریانس نشان داد که اثر متقابل سه گانه بر قطر ریشه در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار بود (جدول ۴). به‌طورکلی نتایج مقایسه میانگین در جدول ۶ نشان داد که تأخیر در کاشت سبب کاهش قطر ریشه در هر سه رقم و با اعمال پیش‌تیمار بذر بود. به‌رغم کاهش قطر ریشه در اثر تأخیر در کاشت ولی نتایج نشان داد که هر سه رقم مورد بررسی با پیش‌تیمار بذر سبب افزایش قطر ریشه در هر پنج تاریخ کاشت نسبت به تیمار شاهد شد. در همین زمینه بیان شد که اعمال پیش‌تیمار بذر ذرت شیرین سبب افزایش قطر ریشه می‌شود (Shahriari *et al.*, 2014). تفاوت رفتاری رقم آکاپی با رقم‌های دیگر بیانگر آن است که در همه تاریخ‌های کاشت با سطوح پیش‌تیمار قطر ریشه در این رقم بالاتر بود. بررسی قطر ریشه نشان داد که این صفت در رقم‌های آکاپی و زرفام در همه تاریخ‌های با مدیریت پیش‌تیمار با سولفات روی بالاتر از پیش‌تیمار با آب بود. ولی نتایج رقم پلاتیبه بیانگر آن است که قطر ریشه با پیش‌تیمار با آب بالاتر از پیش‌تیمار بذر با سولفات روی بود.

بالاترین حجم ریشه در رقم آکاپی در تاریخ‌های ۱۵ و ۲۵ شهریور به ترتیب با ۱۴/۶۷ و ۱۰/۴۲ سانتی‌متر مکعب در مدیریت پیش‌تیمار بذر با سولفات روی و به ترتیب با ۱۰/۷۸ و ۱۰/۵۸ سانتی‌متر مکعب در پیش‌تیمار با آب به دست آمد (جدول ۶). حجم ریشه رقم آکاپی در تاریخ‌های ۱۴، ۴ و ۲۴ مهر به ترتیب ۶۱ و ۷۱ درصد در تیمار پیش‌تیمار با آب و به ترتیب ۵۱، ۶۷ و ۴۷ درصد در پیش‌تیمار با سولفات روی سبب حجم ریشه نسبت به تیمار شاهد شد (جدول ۶). بالاترین حجم ریشه در رقم زرفام در همه تاریخ‌های کاشت با مدیریت پیش‌تیمار با آب به دست آمد. اگرچه تأخیر کاشت از ۱۵ شهریور (۱۱/۴۸ سانتی‌متر مکعب) به ۲۴ مهر (۰/۲۴ سانتی‌متر مکعب) سبب کاهش معنی‌دار حجم ریشه رقم زرفام شد ولی کشت این رقم در تاریخ ۲۴ مهر سبب افزایش ۴ برابری نسبت به تیمار شاهد شد. همچنین بیشترین حجم ریشه در رقم پلاتیبه همانند رقم آکاپی در همه تاریخ‌های کاشت در پیش‌تیمار بذر با سولفات روی به دست آمد، به‌طوری‌که در تاریخ‌های ۱۵ شهریور تا ۲۴ مهر به ترتیب ۱۰/۷۳، ۸/۹۲، ۵/۸۹، ۱/۶۱ و ۰/۰۹۲ سانتی‌متر مکعب بود که سبب افزایش محسوس نسبت به تیمار شاهد شد (جدول ۶).

سطح ریشه

نتایج تجزیه واریانس سطح ریشه نشان داد که متقابل سه گانه در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار بود (جدول ۴). نتایج مقایسه میانگین سطح ریشه گویای آن است که تأخیر در کاشت کلزا در همه تیمارها سبب کاهش محسوس این صفت شد، به‌طوری‌که بالاترین سطح ریشه در تاریخ‌های ۱۵ و ۲۵ شهریور به ترتیب با ۳۶/۷۹ و ۲۵/۵۹ سانتی‌متر مربع در رقم آکاپی، ۳۳/۹۱ و ۲۵/۶۵ سانتی‌متر مربع در رقم زرفام و ۳۰/۱۴ و ۲۳/۷۱ سانتی‌متر مربع در رقم پلاتیبه با پیش‌تیمار بذر با سولفات روی به دست آمد (جدول ۶). با توجه به این‌که دمای خاک در عمق ۵ سانتی‌متری در تاریخ‌های کاشت اول و دوم به ترتیب ۲۳/۲ و ۲۳ درجه سلسیوس است درحالی‌که دمای خاک در این عمق در تاریخ‌های ۱۴، ۴ و ۲۴ مهر به ترتیب ۲۰،

جدول ۵. اثر متقابل تاریخ کاشت، پیش تیمار بذر و رقم‌های کلزا بر وزن تر ریشه، وزن خشک ریشه و طول ریشه

Table 5. Interaction between sowing date, seed priming and canola cultivars on root fresh weight, root dry weight and root length

Sowing dates	Root fresh weight (g)								
	Okapi			Zarfam			Talayeh		
	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming
6-Sep	0.89±0.06*	5.05 ± 0.39	6.87 ± 0.51	1.31±0.15	5.38 ± 0.22	4.73 ± 0.6	0.57±0.05	6.48 ± 0.42	4.56 ± 0.39
16-Sep	1.05±0.08	3.55 ± 0.59	4.88 ± 0.21	0.54±0.06	4.26 ± 0.69	2.5 ± 1.43	0.54±0.03	4.11 ± 0.35	2.77 ± 0.99
26-Sep	1.01 ± 0.28	1.44 ± 0.11	1.46 ± 0.57	0.22± 1.02	1.72 ± 0.02	0.69 ± 0.18	0.63±0.12	1.63 ± 0.07	1.41 ± 0.25
6-Oct	0.25 ± 0.04	0.42 ± 0.08	1.03 ± 1.36	0.14±0.01	0.87 ± 0.15	0.37 ± 0.09	0.32±0.11	0.4 ± 0.1	0.62 ± 0.04
16-Oct	0.03±0.005	0.05 ± 0.006	0.04± 0.008	0.06±0.007	0.09 ± 0.07	0.07 ± 0.008	0.08±0.11	0.04 ± 0.005	0.02 ± 0.006
Sowing dates	Root dry weight (g)								
	Okapi			Zarfam			Talayeh		
	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming
6-Sep	0.47 ± 0.02	1.56 ± 0.12	2.12 ± 0.15	0.4 ± 0.04	1.66 ± 0.06	1.46 ± 0.18	0.17 ± 0.01	2.00 ± 0.13	1.41 ± 0.12
16-Sep	0.32 ± 0.02	1.1 ± 0.18	1.51 ± 0.06	0.16 ± 0.02	1.31 ± 0.21	0.77 ± 0.44	0.16 ± 0.01	1.27 ± 0.11	0.85 ± 0.3
26-Sep	0.31±0.08	0.13 ± 0.03	0.72 ± 0.17	0.03±0.006	0.83 ± 0.31	0.21 ± 0.05	0.1 ± 0.03	0.33 ± 0.02	0.56 ± 0.07
6-Oct	0.08±0.01	0.13 ± 0.02	0.56 ± 0.42	0.02±0.004	0.58 ± 0.04	0.11 ± 0.02	0.09 ± 0.03	0.18 ± 0.03	0.12 ± 0.01
16-Oct	0.01±0.001	0.02 ± 0.002	0.02± 0.002	0.01±0.002	0.035 ± 0.02	0.02± 0.002	0.025±0.03	0.013 ± 0.001	0.01± 0.001
Sowing dates	Root length (cm)								
	Okapi			Zarfam			Talayeh		
	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming
6-Sep	7.72 ± 0.47	12.17 ± 0.7	11.57± 0.64	7.91 ± 0.25	11.7 ± 0.41	10.05± 0.43	7.62 ± 1.22	11.49 ± 0.5	10.43± 0.84
16-Sep	7.18 ± 0.75	10.68 ± 0.86	10.62± 0.29	7.68 ± 0.45	10.86 ± 0.58	9.45 ± 0.5	7.16 ± 0.6	11.08 ± 0.71	10.02± 0.52
26-Sep	6.33 ± 0.74	7.1 ± 0.17	7.76 ± 0.49	6.84 ± 0.18	7.46 ± 0.69	8.45 ± 0.36	6.45 ± 0.31	7.58 ± 0.28	7.38 ± 0.68
6-Oct	5.78 ± 0.58	6.37 ± 0.32	6.15 ± 0.11	4.7 ± 0.24	5.7 ± 0.21	5.86 ± 0.28	5.99 ± 0.34	6.49 ± 0.24	7.31 ± 0.21
16-Oct	3.62 ± 0.1	3.87 ± 0.66	3.99 ± 0.42	3.27 ± 0.11	3.87 ± 0.16	4.05 ± 0.11	3.24 ± 0.06	4.28 ± 0.23	4.39 ± 0.13

* Standard error (SE)

* خطای استاندارد (SE)

جدول ۶. اثر متقابل تاریخ کاشت، پیش تیمار بذر و رقم‌های کلزا بر حجم ریشه، سطح ریشه و قطر ریشه

Table 6. Interaction between sowing date, seed priming and canola cultivar on root volume, root area and root diameter

Sowing dates	Root volume (cm ³)								
	Okapi			Zarfam			Talayeh		
	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming
6-Sep	3.91 ± 0.14*	10.78 ± 0.84	14.67±1.1	2.8±0.33	11.48 ± 0.47	10.01±1.2	1.21 ± 0.1	9.83 ± 0.91	10.73 ± 0.84
16-Sep	2.24 ± 0.18	7.58 ± 1.26	10.42±0.44	1.15±0.13	9.09 ± 1.49	5.35±2.07	1.15 ± 0.08	7.77 ± 0.76	8.82 ± 1.12
26-Sep	2.16 ± 0.61	2.95 ± 0.25	3.27 ± 1.22	0.27±0.04	6.67 ± 1.19	1.47 ± 0.39	0.72 ± 0.27	1.92 ± 0.16	5.89 ± 0.54
6-Oct	0.55±0.09	0.89 ± 0.17	0.92 ± 1.92	0.3±0.03	3.13 ± 0.32	0.8 ± 0.19	0.33±0.24	1.3 ± 0.21	1.61±0.08
16-Oct	0.064±0.011	0.11 ± 0.014	0.09 ± 0.017	0.061±0.014	0.24 ± 0.16	0.1 ± 0.1	0.017±0.25	0.065 ± 0.01	0.092±0.01
Sowing dates	Root area (cm ²)								
	Okapi			Zarfam			Talayeh		
	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming
6-Sep	11.42 ± 0.92	35.24 ± 1.73	36.79± 1.99	12.73 ± 0.95	31.47 ± 1.57	33.9 ± 1.81	8.38 ± 1.48	29.41 ± 1.4	30.14± 2.01
16-Sep	10.09 ± 1.37	24.85 ± 1.71	25.59± 0.98	8.25 ± 0.89	25.85 ± 1.39	23.65±3.04	7.77 ± 1.04	21.33 ± 0.83	23.71± 1.6
26-Sep	7.96 ± 1.97	9.08 ± 1.38	9.44 ± 0.94	2.51 ± 1.76	13.98 ± 0.31	7.97 ± 1.53	4.67 ± 1.46	6.45 ± 1.06	15.03± 0.81
6-Oct	5.5 ± 1.66	6.16 ± 0.86	8.51 ± 0.88	2.93 ± 1.92	10.88 ± 0.3	5.36 ± 0.84	5.78 ± 0.9	6.38 ± 1.03	6.79 ± 0.84
16-Oct	0.7 ± 0.62	1.38 ± 0.12	0.92 ± 0.37	0.45 ± 0.29	1.52 ± 0.15	1.04 ± 0.6	0.63 ± 0.15	1.23 ± 0.16	0.67 ± 0.67
Sowing dates	Root diameter (cm)								
	Okapi			Zarfam			Talayeh		
	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming	Control	Hydropriming	ZnSO ₄ priming
6-Sep	0.19 ± 0.007	0.55 ± 0.0039	0.66± 0.019	0.18±0.019	0.39 ± 0.0047	0.42±0.028	0.11±0.015	0.48±0.0036	0.39±0.011
16-Sep	0.13 ± 0.008	0.34 ± 0.011	0.65± 0.051	0.07±0.001	0.26 ± 0.035	0.028±0.13	0.09±0.006	0.28±0.01	0.27±0.08
26-Sep	0.09 ± 0.025	0.26 ± 0.02	0.53± 0.066	0.04±0.003	0.18 ± 0.12	0.22±0.02	0.07±0.021	0.017±0.007	0.15±0.037
6-Oct	0.04 ± 0.024	0.17 ± 0.008	0.37± 0.27	0.05±0.004	0.09 ± 0.024	0.18±0.013	0.04±0.003	0.15±0.012	0.12±0.025
16-Oct	0.03 ± 0.002	0.083 ± 0.011	0.17± 0.008	0.039±0.011	0.044 ± 0.062	0.07±0.001	0.022±0.23	0.052±0.01	0.041±0.01

* Standard error (SE)

* خطای استاندارد (SE)

سرعت سبز شدن موجب بهبود نظام ریشه‌ای همه تاریخ‌های کاشت نسبت به تیمار شاهد شد. بنابراین پیش تیمار بذر کلزا می‌تواند اثر نامطلوب تأخیر در کشت و سرمازدگی این گیاه زراعی را تا حدودی جبران کند. لذا، می‌توان به کشاورزان توصیه کرد که از روش مدیریت زراعی ساده و ارزان قیمت پیش تیمار بذر با آب معمولی یا محلول سولفات روی استفاده کنند.

نتیجه‌گیری

به‌طور کلی نتایج این پژوهش نشان داد که تأخیر کاشت کلزا در هر سه رقم مورد بررسی از ۱۵ شهریور به ۲۴ مهرماه سبب کاهش صفات سبز شدن و ویژگی‌های ریخت‌شناختی ریشه‌ای می‌شود. ولی مشاهده شد که پیش تیمار بذر با آب و سولفات روی هر یک رقم‌های مورد بررسی، از راه افزایش درصد و

REFERENCES

1. Aboutaleblian, M. A., Zare Ekbatani, G. & Sepehri, A. (2012). Effects of on-farm seed priming with zinc sulfate and urea solutions on emergence properties, yield and yield components of three rainfed wheat cultivars. *Annals of Biological Research*, 3(10), 4790-4796.
2. Aboutaleblian, M. A. & Mohagheghi, A. (2015). Influence of different seed priming treatments on yield and yield components of lentil under terminal drought stress condition. *Journal of Crop Production and Processing*, 5(15), 129-141.
3. Adegbuyi, E., Cooper, S. R. & Don, R. (1981). Osmotic priming of some herbage grass seeds using polyethylene glycol (PEG). *Seed Science and Technology*, 9, 867-878.
4. Aghel, H. & Zoghi, M. (2009). Evaluation of the main barriers for extension of rapeseed production in Khorasan province. *Iranian Journal of Field Crops Research*, 7(2), 505-514. (in Farsi)
5. Ali, I.A., Kafkafi, U., Yamaguchi, I., Sugimoto, Y. & Inanaga, S. (1997). Gibberellin, cytokinins, nitrate content and rate of water transport in the stem in response to root temperature. *Soil Science and Plant Nutrition*, 43, 1085-1090.
6. Dargahi, Y., Asghari, A., Shokrpour, M. & Rasoulzadeh, A. (2013). Effect of water deficit stress on root morphological characters in sesame cultivars. *Electronic Journal of Crop Production*, 5(4), 151-172. (in Farsi)
7. Demir Kaya, M., Okcu, G., Atak, M., Cikili, Y. & Kolsarici, O. (2006). Seed treatment to overcome salt and drought stress during germination in sunflower (*Helianthus annuus* L.). *European Journal of Agronomy*, 24, 291-295.
8. Ehdaie, B. Merhaut, D. J., Ahmadian, S., Hoops, A. C., Khuong, T., Layne, A. P. & Waines, J. G. (2010). Root system size influences water-nutrient uptake and nitrate leaching potential in wheat. *Journal of Agronomy and Crop Science*, 196, 455-466.
9. Entesari, M., Sharifzadeh, F., Dashtaki, M. & Ahmadzaeh, M. (2013). Effect of biopriming on the germination traits, physiological characteristics, antioxidant enzymes and control of *Rhizoctonia solani* of a bean cultivar, *Iranian Journal of Field Crop Science*, 44(1), 35-45. (in Farsi)
10. Eshghizadeh, H. R., Kafi, M. & Nezami, A. (2011). Effect of NaCl salinity on the pattern and rate of root development of blue panic grass (*Panicum antidotale* Retz.). *Journal of Science and Technology of Greenhouse Culture*, 2(5), 13-28. (in Farsi)
11. Fageria, N. K. (2011). *The Role of plant roots in crop production*. CRC Press.
12. FAOSTAT. (2015). Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO), Rome, Italy. Available from: <http://www.faostat.fao.org/>
13. Farooq, M., Basra, S. M. A., Khalid, M., Tabassum, R. & Mahmood, T. (2006). Nutrient homeostasis, metabolism of reserves, and seedling vigor as affected by seed priming in coarse rice. *Canadian Journal of Botany*, 84, 1196-1202.
14. Finch-Savage, W. E., Dent, K. C. & Clark, L. J. (2004). Soak conditions and temperature following sowing influence the response of maize (*Zea mays* L.) seeds to on-farm priming (Pre-Sowing Seed Soak). *Field Crops Research*, 90, 361-374.
15. Foti, S., Cosentino, S. L., Patane, C. & Agosta, G. M. D. (2002). Effects of osmoconditioning upon seed germination of sorghum (*Sorghum bicolor* L.) under low temperatures. *Seed Science and Technology*, 30, 521-533.
16. Gallardo, K., Job, C., Groot, S. P. C., Puype, M., Demol, H., Vandekerckhove, J. & Job, D. (2001). Proteomic analysis of *Arabidopsis* seed germination and priming. *Plant Physiology*, 126, 835-848.
17. Gao, Y. P., Bonham-Smith, P. & Gusta, L. V. (2002). The role of peroxiredoxin and antioxidant and calmodulin in ABA-primed seeds of *Brassica napus* exposed to abiotic stresses during germination. *Plant Physiology*, 159, 951-958.

18. Ganjali, A., Kafi, M., Bagheri, A. R. & Shahriari Ahmadi, F. (2003). Allometric relationship for root and shoot characteristics of chickpea seedlings (*Cicer arietinum*). *Journal of Agricultural Science and Technology*, 18, 167-80.
19. Gregory, P. J. (2006). *Plant Roots: their growth, activity, and interaction with soils*. Blackwell Publishing.
20. Gusta, L. V. & Connor, B. J. O. (1998). Frost tolerance of wheat, oats, barley, canola and mustard and the role of ice-nucleating bacteria. *Canadian Journal of Plant Science*, 67, 1155-1165.
21. Gusta, L. V., Johnson, E. N. Nesbitt, N. T. & Kirkland, K. J. (2004). Effect of seeding date on canola seed quality and seed vigour. *Canadian Journal of Plant Science*, 84, 463-471.
22. Harris, D., Rashid, A. & Miraj, G. (2008). On-farm seed priming with zinc in chickpea and wheat in Pakistan. *Plant Soil*, 306, 3-10.
23. Huang, B., Taylor, H. M. & McMichael, B. L. (1991). Effects of temperature on the development of metaxylem in primary wheat roots and its hydraulic consequences. *Annals of Botany*, 67, 63-166.
24. Imran, M., Mahmood, A., Romheld, V. & Neuman, G. (2013). Nutrient seed priming improves seedling development of maize exposed to low root zone temperatures during early growth. *European Journal of Agronomy*, 49, 141-148.
25. Jiriaie, M., Fateh, E. & Aynehband, A. (2014). Evaluation of Mycorrhiza and Azospirillum effect on some characteristics of wheat cultivars in establishment stage. *Electronic Journal of Crop Production*, 7(1), 45-62. (in Farsi)
26. Kerstin, A. N., Kastenholz, B., Jahnke, S., Dusschoten, D. V., Aach, T., Muhlich, M., Truhn, D., Scharr, H., Terjung, S., Walter, A. & Schurr, U. (2009). Temperature responses of roots: impact on growth, root system architecture and implications for phenotyping. *Functional Plant Biology*, 36, 947-959.
27. Kumar, D. (1997). *Crop response to abiotic stresses* (Vol 2). Scientific publishers Jodhpur, India.
28. Kumar, S., Nayyar, H., Bhanwara, R. K. & Upadhyaya, H. D. (2010). Chilling stress effects on reproductive biology of chickpea. *Journal of SAT Agricultural Research*, 8, 1-14.
29. Latifzadeh, M., Aboutalbani, M. A., Zavareh, M. & Rabiei, M. (2013). Effects of seed priming and sowing dates on seedling emergence, yield and yield components of a local genotype bean as a double crop in Rasht. *Iranian Journal of Field Crop Science*, 44(1), 23-33.
30. Laware, S. L. & Raskar, S. (2014). Influence of zinc oxide nano particles on growth, flowering and seed productivity in onion. *International Journal of Current Microbiology Science*, 3(7), 874-881.
31. Livingston, N.J. & de Jong, E. (1990). Matric and osmotic effects on seedling emergence at different temperature. *Agronomy Journal*, 82, 995-998.
32. Manske, G. G. B. & Vlek, P. L. G. (2002). *Root architecture—wheat as a model plant*. PP. 249-259. In: Waisel, Y., Eshel, A. & Kafkafi, U. (Eds.), *Plant Roots: The Hidden Half*, Third Edition, Marcel Dekker, New York.
33. Mottaghi, S., Najafi Noori, S. M., Shiranirad, A. H., Hamidi, A. & Ghoshchi, F. (2014). Study on effect delayed sowing of mother plants on seed vigor of some spring rapeseed (*Brassica napus* L.) cultivars by standard germination test. *Iranian Journal of Seed Science and Technology*, 1(2), 147-160. (in Farsi)
34. Nikzad, Kh. & Amooaghaie, R. (2013). The effects of priming on tomato seeds germination under suboptimal temperatures. *Journal of Plant Researches (Iranian Journal Biology)*, 26(2), 226-237. (in Farsi)
35. Nouman, W., Maqsood, Sh., Basra, A., Yasmeen, A., Gull, T., Hussain, S. B., Zubair, M. & Gull, R. (2014). Seed priming improves the emergence potential, growth and antioxidant system of *Moringa oleifera* under saline conditions. *Plant Growth Regulation*, 73, 267-278.
36. Pregitzer, K. S. & King, J. S. (2005). Effects of soil temperature on nutrient uptake. In: Bassiri Rad, H. (Ed.), *Nutrient Acquisition by Plants: An Ecological Perspective*. Springer-Verlag, Berlin/Heidelberg.
37. Rezaee, S., Ramzani Moghadam, M. R. & Barzegar, A. B. (2014). Cotton seed germination as affected by salinity and priming. *Indian Journal of Fundamental and Applied Life Sciences*, 5(1), 312-318.
38. Roodi, D., Amiri-Oghan, H. & Alizadeh, B. (2010). Evaluation of seed yield and related components of rapeseed winter cultivars under different sowing dates in Karaj Area-Iran. *Sustainable Agriculture and Production science*, 20(1), 143-151. (in Farsi)
39. Salehi, M., Tamaskani, F., Ehsani, M. & Arefi, M. (2010). Priming effect on germination and seedling growth of canola in comparison to nano silver treatment under salinity stress. *Journal on Plant Science Researches*, 16(4), 52-57. (in Farsi)
40. Salisbury, F. B. & Ross, C. W. (1992). *Plant Physiology*. Wadsworth Publishing Company Inc., Belmont.

41. Shahriari, A., Puteh, A. A., Saleh, G. B. & Rahim, A. B. (2014). Germination at low osmotic potential as a selection criterion for drought stress tolerance in sweet corn. *African Journal of Biotechnology*, 13(2), 294-300.
42. Shivankar, R. S., Deore, D. B. & Zode, N. G. (2003). Effect of pre-sowing seed treatment on establishment and seed yield of sunflower. *Journal of Oilseeds Research*, 20, 299-300.
43. Singh, A., Dahiru, R., Musa, M. & Haliru, B. S. (2014). Effect of osmopriming duration on germination, emergence, and early growth of cowpea (*Vigna unguiculata* L.) in the Sudan Savanna of Nigeria. *International Journal of Agronomy*, 2, 1-4.
44. Solbjerg, I. & Johnsen, O. (2006). The influence of root-zone temperature on growth of *Betula pendula*. *Trees*, 20, 320-328.
45. Soltani, A. & Madah, V. (2010). *Simple applied programs for education and research in agronomy*. Iranian Society of Ecological Agriculture. Tehran. Iran. 80p. (in Farsi)
46. Soltani, A., Miri, A. A. & Ghaderifar, F. (2009). The effect of seed priming on emergence and yield of cotton at different sowing dates. *Journal of Plant Production*, 16(3), 163-174. (in Farsi)
47. Vafadar, L., Ebadi, A. & Sajed, K. (2008). Effects of sowing date and plant density on yield and some traits of sugar beet genotypes. *Electronic Journal of Crop Production*, 1(2), 103-120. (in Farsi)
48. Varier, A., Vari, A. K. & Dadlani, M. (2010). The subcellular basis of seed priming. *Current Science*, 99, 450-456.
49. Ye, Z., Bell, R. W., Dell, B., Huang, L. & Qiufang, X. (2006). Effect of root zone temperature on oilseed rape (*Brassica napus*) response to boron. *Communications in Soil Science and Plant Analysis*, 37, 2791-2803.
50. Zheng, G. H., Gao, Y. P., Wilen, R. W. & Gusta, L. V. (1998). Canola seed germination and seeding emergence from pre-hydrated and re-dried seeds subjected to salt and water stresses at low temperatures. *Annals of Applied Biology*, 132, 339-348.